

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
Renata Mroczek

Warszawa, dnia 26 marca 2026 r.

INFORMACJA

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 17/2026

w sprawie ogłoszenia poziomu mnożników, współczynników sezonowych i rabatów do uwzględnienia w kalkulacji taryf dla usług przesyłania paliw gazowych na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r.

Działając na podstawie art. 28 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/460 z 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu (Dz. Urz. UE L 72 z 17.03.2017 s. 29), ustalam co następuje.

1. Wprowadzenie

W myśl art. 23 ust. 2 pkt 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43 – dalej „ustawa–Prawo energetyczne”) do zakresu działania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) należy (...) wykonywanie obowiązków organu regulacyjnego wynikających z rozporządzeń przyjętych na podstawie art. 8 oraz art. 23 rozporządzenia 715/2009¹, w tym rozporządzenia Komisji (UE) 2017/460 z 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu (Dz. Urz. UE L 72 z 17.03.2017 s. 29), zwanego dalej „Kodeksem taryfowym”.

Stosownie do art. 1 Kodeksu taryfowego jego zakres obejmuje zasady dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla paliw gazowych, w tym zasady dotyczące stosowania metody wyznaczania ceny referencyjnej, powiązane z nimi wymogi w zakresie konsultacji i publikacji, a także zasady dotyczące obliczania cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przesyłowej.

W świetle art. 28 ust. 1 i 2 Kodeksu taryfowego Prezes URE jest obowiązany do przeprowadzania konsultacji z organami regulacyjnymi wszystkich bezpośrednio połączonych państw członkowskich UE oraz z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami, która dotyczy:

¹ Art. 8 ust. 6 lit. k rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009 r. s. 36, ze zm.) został zastąpiony przez art. 71 ust. 2 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2024/1789 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L z 15.07.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/1789”. Zgodnie bowiem z art. 88 rozporządzenia 2024/1789, odesłania do uchylonego rozporządzenia 715/2009, odczytuje się jako odesłania do rozporządzenia 2024/1789, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III do tego rozporządzenia.

- a) poziomu mnożników,
- b) poziomu współczynników sezonowych i ich obliczeń określonych w art. 15 Kodeksu taryfowego,
- c) poziomów rabatów określonych w art. 9 ust. 2 i art. 16 Kodeksu taryfowego, tj. rabatów na punktach wejścia z terminala LNG oraz rabatów stosowanych w celu obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności^{2,3} przerywanej.

Konsultacje przeprowadzone dla okresu obejmującego rok 2027 dotyczyły **połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego**⁴, obejmującego własną sieć przesyłową gazu ziemnego E⁵ oraz L⁶ Operatora Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A., zwanego dalej „Operatorem”, oraz sieć przesyłową stanowiącą własność przedsiębiorstwa System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ S.A.⁷, zwanego dalej „EuRoPol GAZ”.

Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 4 rozporządzenia 2024/1789 *„Organy regulacyjne mogą łączyć sąsiadujące ze sobą systemy wejścia-wyjścia w celu umożliwienia pełnej lub częściowej integracji regionalnej, w przypadku gdy taryfy mogą zostać zniesione w punktach połączeń międzysystemowych między danymi systemami wejścia-wyjścia. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych przez organy regulacyjne lub przez operatorów systemów przesyłowych organy regulacyjne mogą zatwierdzić wspólną taryfę oraz skuteczny mechanizm rekompensat między operatorami systemów przesyłowych z tytułu redystrybucji kosztów wynikających z likwidacji punktów połączeń międzysystemowych”*.

W związku z powyższym w „Dokumencie Konsultacyjnym dla Systemu Wejścia – Wyjścia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2027-2031” opracowanym i konsultowanym odrębnie przez Operatora w trybie art. 26 Kodeksu taryfowego, założono połączenie obu odrębnych systemów wejścia/wyjścia w jeden system wejścia/wyjścia gazu ziemnego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego będzie stosowana ta sama metoda wyznaczania cen referencyjnych (będzie obowiązywała jedna taryfa przesyłowa⁸).

² Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 984/2017 (Dz. Urz. UE L 72/1 z 17.03.2017), zwanego dalej „rozporządzeniem NC CAM”, standardowy produkt z zakresu zdolności oznacza określoną ilość zdolności przesyłowej w określonym czasie w danym punkcie połączenia międzysystemowego.

³ Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia 2024/1789 zdolność oznacza maksymalny przepływ — wyrażony w normalnych metrach sześciennych na jednostkę czasu lub w jednostkach energii na jednostkę czasu — do którego użytkownik sieci jest uprawniony zgodnie z postanowieniami umowy przesyłowej.

Natomiast zgodnie z art. 10 rozporządzenia NC CAM oferowana zdolność jest wyrażona w kWh/h lub kWh/d.

⁴ Zgodnie z art. 2 pkt 57 dyrektywy (UE) 2024/1788, „system wejścia-wyjścia” oznacza model dostępu do gazu ziemnego lub wodoru, w którym użytkownicy systemu rezerwują prawa do przepustowości zakładający rezerwowanie przez użytkowników systemu praw do zdolności niezależnie w punktach wejścia i wyjścia, który obejmuje system przesyłowy i może obejmować cały system dystrybucyjny lub jego część, lub sieci wodoru.

⁵ E – gaz ziemny wysokometanowy – grupa E.

⁶ L – zaazotowany gaz ziemny – grupa L, podgrupa Lw.

⁷ OGP pełni funkcję operatora systemu przesyłowego gazowego dla sieci przesyłowej EuRoPol GAZ-u na podstawie decyzji Prezesa URE z dnia 17 listopada 2010 r. znak: DPE-4720-4(8)/2010/6154/BT.

⁸ Należy mieć na uwadze, że w rozporządzeniu 2024/1789 określenie „tariff” jest używane w znaczeniu „stawka opłaty”, natomiast zgodnie z art. 3 pkt 17 ustawy - Prawo energetyczne „taryfa” oznacza „zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo energetyczne i wprowadzany jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców w trybie określonym ustawą”, czyli jest to dokument zawierający m.in. „stawki opłat”, który jest zatwierdzany przez Prezesa URE.

W myśl art. 28 ust. 2 Kodeksu taryfowego, organ regulacyjny przeprowadza powyższe konsultacje w każdym okresie taryfowym. Natomiast okres taryfowy, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 23 Kodeksu taryfowego, oznacza okres, w którym obowiązuje określony poziom cen referencyjnych, trwający co najmniej jeden rok i nie dłużej niż okres regulacyjny. W związku z tym, że taryfy dla usług przesyłania paliw gazowych są zatwierdzane na okres 12 miesięcy, przedmiotowe konsultacje są przeprowadzane każdego roku.

Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788⁹, krajowy organ regulacyjny podejmuje i publikuje uzasadnioną decyzję dotyczącą aspektów, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)-c) Kodeksu taryfowego, biorąc pod uwagę stanowiska organów regulacyjnych bezpośrednio połączonych państw członkowskich.

Ósme konsultacje¹⁰ w zakresie mnożników, współczynników sezonowych, poziomów rabatów na punktach wejścia z terminala LNG oraz rabatów stosowanych w celu obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej **dla 2027 r.** zostały przeprowadzone w okresie od dnia **1 września 2025 r. do 1 listopada 2025 r. i dotyczyły połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego.**

W trakcie konsultacji wpłynęło 5 opinii zainteresowanych podmiotów, w tym stanowisko Danish Utility Regulator (DUR) oraz jednej organizacji branżowej (Energy Traders Europe), odnośnie rozwiązań proponowanych w *Dokumencie konsultacyjnym przygotowanym w trybie art. 28 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/460 z 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu*, zwanym dalej „Dokumentem konsultacyjnym”.

Postanowienia niniejszej informacji, uwzględniające wyniki powyższych konsultacji, będą miały zastosowanie w kalkulacji jednej taryfy dla usług przesyłania paliw gazowych na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r. dla połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego.

2. Mnożniki, współczynniki sezonowe oraz rabaty, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a)-c) Kodeksu taryfowego, do taryfy dla usług przesyłania paliw gazowych dla połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r.

2.1. Mnożniki, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. a) Kodeksu taryfowego.

Wartości mnożników dla standardowych produktów z zakresu zdolności na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r. przedstawia tabela nr 1.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniająca dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylająca dyrektywę 2009/73/WE (Dz. Urz. UE L z 15.07.2024). Zgodnie z art. 95 dyrektywy 2024/1788, odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku IV.

¹⁰ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/taryfy-zalozenia/mnozники-wspolczynniki-sezonow-2/12842.Konsultacje-w-zakresie-rabatow-mnozников-i-wspolczynnikow-sezonowych-do-taryfy-n.html>

Tabela nr 1. Wartości mnożników dla standardowych produktów z zakresu zdolności – taryfa dla połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r.

Usługa przesyłania paliw gazowych	Śróddzienna	Dobowa	Miesięczna	Kwartalna
Mnożnik	1,6	1,6	1,25	1,10

Wartości mnożników dla usług kwartalnych i dobowych nie ulegają zmianie w porównaniu do 2026 r., zaś dla dobowych i śróddziennych zostały obniżone do 1,6 (z 1,95 w 2026 r.).

Powyższe wartości mnożników mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego i będą stosowane zarówno na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi¹¹, jak i wewnętrznych punktach połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego, w tym punktach wejścia/wyjścia z/do podziemnych magazynów gazu ziemnego (PMG).

W art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego zostały określone dopuszczalne wartości mnożników dla następujących produktów z zakresu zdolności:

- a) kwartalnych i miesięcznych standardowych produktów z zakresu zdolności – nie mniej niż 1 i nie więcej niż 1,5;
- b) dobowych i śróddziennych standardowych produktów z zakresu zdolności - nie mniej niż 1 i nie więcej niż 3 (w uzasadnionych przypadkach wartość mnożnika może wynosić mniej niż 1, ale więcej niż 0 oraz więcej niż 3).

Skalkulowane wartości mnożników mają na celu zachęcenie użytkowników systemu przesyłowego do budowania portfela usług przesyłania paliw gazowych optymalizując udział produktów długoterminowych i krótkoterminowych przy jednoczesnym zapewnieniu właściwych impulsów w zakresie kierunków rozbudowy systemu przesyłowego. Poziom mnożników ma również na celu odzwierciedlenie w cenach produktów krótkoterminowych ewentualnego ryzyka utraconych korzyści z tytułu sprzedaży produktów krótszych niż roczne, zapewniając jednocześnie właściwą proporcję pomiędzy wykorzystaniem produktów długoterminowych oraz krótkoterminowych.

Poziom mnożników kwartalnych i miesięcznych dla 2027 r. nie ulega zmianie w porównaniu do mnożników przyjętych na 2026 r., które zostały dostosowane do zasad rozliczania usług krótkoterminowych przez operatorów systemów przesyłowych gazu krajów sąsiadujących i połączonych gazociągami z Polską. Ma to na celu poprawę konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez terytorium Polski i tym samym zwiększenie wykorzystania infrastruktury przesyłowej.

Natomiast mnożniki dobowe i śróddziennie zostają obniżone do poziomu 1,6, z poziomu 1,95 w 2026 r. Zmiana wychodzi naprzeciw postulatom zgłoszonym w trakcie konsultacji, wg których obniżenie mnożników przyczyni się do zwiększonego wykorzystania produktów dobowych i śróddziennych na potrzeby bilansowania, uzupełniania magazynów gazu ziemnego oraz wykorzystania krótkookresowych różnic w cenie gazu w sąsiadujących obszarach rynkowych. Podejście to zyskało również poparcie Operatora, wg którego przyczyni się ono do zwiększenia wykorzystania systemu przesyłowego wskutek wzrostu konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez Polskę.

¹¹ o których mowa w art. 2 ust. 1 Kodeksu taryfowego, tj. z Ukrainą.

Takie same mnożniki będą stosowane na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi oraz na wewnętrznych punktach połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego, z uwzględnieniem punktów wejścia/wyjścia do podziemnych magazynów gazu oraz punktu wejścia z terminala LNG¹².

2.2. Współczynniki sezonowe, o których mowa w art. 28 ust. 1 lit. b) i art. 15 Kodeksu taryfowego.

W 2027 r., podobnie jak w 2026 r., nie przewiduje się stosowania współczynników sezonowych, o których mowa w art. 15 Kodeksu taryfowego.

Z analizy porównawczej zasad rozliczania usług krótkoterminowych w 2025 r. przez operatorów systemów przesyłowych gazu krajów sąsiadujących z Polską wynika, że sąsiedni operatorzy w większości nie stosują współczynników sezonowych.

Rezygnacja ze stosowania współczynników sezonowych głównie ma na celu ujednoczenie zasad rozliczania usług krótkoterminowych przesyłania paliw gazowych w Polsce z zasadami stosowanymi w krajach sąsiednich, w celu poprawy konkurencyjności przesyłania gazu ziemnego przez terytorium Polski.

2.3. Zastosowanie mnożników.

Mnożniki będą stosowane na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi oraz na wewnętrznych punktach połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego, z uwzględnieniem punktów wejścia/wyjścia z/do podziemnych magazynów gazu oraz punktu wejścia z terminala LNG, do rozliczania usług świadczonych na zasadach krótkoterminowych.

Opłata za krótkoterminową usługę przesyłania gazu będzie obliczana wg następującego wzoru, z zastrzeżeniem pkt 2.6 i 2.7:

$$\mathbf{Op = Mn * Ss * Mu * T/100}$$

gdzie:

Op – opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł],

Mn – mnożnik,

Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],

Mu – moc umowna [kWh/h],

T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

Mnożniki nie ulegają zmianie w przypadku obrotu wtórnego produktami z zakresu zdolności przesyłowej, który polega na odsprzedaży danego produktu w okresie krótszym niż produkt pierwotny.

2.4. Poziom rabatów w punkcie wejścia do systemu przesyłowego z instalacji LNG - art. 28 ust. 1 lit. c) i art. 9 ust. 2 Kodeksu taryfowego.

Poziom rabatu w odniesieniu do taryf opartych na zdolnościach w punktach wejścia z instalacji LNG w taryfie dla usług przesyłania paliw gazowych na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r. wynosi **40%**.

¹² Zgodnie z § 13a rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 280, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”.

Od 2020 r. kwestia rabatu na punkcie wejścia z terminala LNG podlega corocznym konsultacjom z uczestnikami rynku i organami regulacyjnymi państw ościennych, przeprowadzanymi na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego, a następnie jest uwzględniana w decyzji/informacji Prezesa URE.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 Kodeksu taryfowego w punktach wejścia z instalacji LNG (...) można stosować rabat w odniesieniu do taryf przesyłowych opartych na zdolności w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw. Natomiast art. 17 ust. 3 akapit 2 rozporządzenia 2024/1789 stanowi, że „od dnia 1 stycznia 2026 r. w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw organ regulacyjny może stosować rabat w wysokości do 100 % do taryf przesyłowych i dystrybucyjnych opartych na zdolności w punktach wejścia z podziemnych magazynów gazu ziemnego i punktach wyjścia do nich oraz w punktach wejścia instalacji LNG. Organ regulacyjny ponownie analizuje ten rabat taryfowy i jego wkład w bezpieczeństwo dostaw w każdym okresie regulacyjnym, w ramach okresowych konsultacji przeprowadzanych zgodnie z kodeksem sieci przyjętym na podstawie art. 71 ust. 2 akapit pierwszy lit. d)”.

W kwestii ww. rabatu dodać także należy, że w toku konsultacji dotyczących metody wyznaczania cen referencyjnych na lata 2025-2026 prowadzonych w 2023 r. ACER przedstawiła stanowisko¹³, na podstawie art. 27 ust. 3 Kodeksu taryfowego, dotyczące zasadności utrzymywania 100% rabatu na punkcie wejścia z terminala LNG. W odniesieniu do przyjętego rabatu na wejściu z terminala LNG do systemu przesyłowego ACER rekomendowała Prezesowi URE aby:

- a) uzasadnił w umotywowanej decyzji proponowany rabat na wejściu z instalacji LNG w wysokości 100%, wyjaśniając w jaki sposób zaproponowany rabat jest niezbędny dla zwiększenia bezpieczeństwa dostaw do polskiej sieci oraz jaki jest odpowiedni poziom tego rabatu. W uzasadnieniu należało ocenić, w jaki sposób częściowe lub całkowite usunięcie rabatu utrudni osiągnięcie tego celu. Do celów tej oceny krajowy organ regulacyjny powinien wziąć pod uwagę i tak już wysoki stopień wykorzystania terminala LNG;
- b) uwzględnił motyw 10 preambuły Kodeksu taryfowego, zgodnie z którym zastosowanie Kodeksu taryfowego powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania unijnych i krajowych reguł konkurencji, w szczególności dla nadużywania pozycji dominującej (art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Ponadto, Agencja zwróciła się do URE o zachęcanie do korzystania z terminala LNG w Świnoujściu przez więcej niż jeden podmiot, tak aby ewentualny rabat w tym punkcie wejścia przynosił korzyści wielu zainteresowanym stronom.

W kontekście powyższej rekomendacji oraz uwzględniając fakt, że w ostatnich latach średni koszt zakupu za granicą gazu ziemnego sprowadzanego przez połączenia gazociągowe był wyższy niż średni koszt zakupu LNG wraz z jego transportem i regazyfikacją, Prezes URE w dokumencie konsultacyjnym dotyczącym 2026 r.¹⁴, zaproponował stopniowe obniżanie rabatu w punkcie wejścia z terminala LNG: do 70% w 2026 r. i do 40% w 2027 r. W związku z tym, że aktualne dane potwierdzają wyniki analiz wykonanych w ubiegłym roku, w 2027 r. rabat na punkcie wejścia z terminala LNG zostaje zgodnie z ww. założeniem obniżony do wartości równej 40%. Wyjaśnienia

¹³ https://www.acer.europa.eu/sites/default/files/documents/Publications/2024_analysis_report_Poland.pdf

¹⁴ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/taryfy-zalozenia/mnozники-wspolczynniki-sezonowe-1/12236.Mnozники-wspolczynniki-sezonowe-i-rabaty-na-2026-r-art-28-NC-TAR.html>

w tym zakresie zawierają także: dokumenty konsultacyjne dla 2026 r. i 2027 r.¹⁵ oraz Informacja Prezesa URE nr 9/2025 z dnia 18 lutego 2025 r.¹⁶.

Obniżenie rabatu powinno wpłynąć na zbliżenie średnich kosztów transportu gazu ziemnego do Polski gazociągami (łącznie z kosztem wejścia do sieci przesyłowej) oraz łącznych średnich kosztów transportu gazu ziemnego w postaci LNG (łącznie z kosztami regazyfikacji i kosztami wejścia do sieci przesyłowej). W konsekwencji zmiana ta może wpłynąć na wzrost znaczenia konkurencji cenowej (w zakresie samego gazu ziemnego) pomiędzy różnymi drogami dostaw gazu ziemnego do Polski.

Wzrost opłat na punkcie wejścia z terminala LNG, wskutek obniżenia rabatu z 70% do 40%, w znacznej mierze zostanie skompensowany przez spadek opłat ponoszonych na pozostałych punktach wejścia do systemu przesyłowego, w tym do instalacji magazynowych (co z kolei obniży koszty utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego). Jednocześnie, obniżenie rabatu do poziomu zrównującego koszty dostarczenia do Polski LNG z kosztami dostarczenia gazu poprzez gazociągi, nie wpłynie na obniżenie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do Polski.

Do końca 2025 r. w punkcie wejścia do sieci przesyłowej z terminala LNG stosowany był rabat w wysokości 100% do stawki na punktach wejścia z taryfy OGP, co oznaczało brak opłat za wejście do systemu przesyłowego w tym punkcie. Rabat w tej wysokości był stosowany od rozpoczęcia działalności gospodarczej w zakresie regazyfikacji tj. od czerwca 2016 r. Tym samym 2025 r. był 10-tym i ostatnim rokiem stosowania rabatu w pełnej wysokości; w 2026 r. stosowany jest rabat w wysokości 70%. Należy zauważyć, że użytkownicy systemu przesyłowego korzystający z transgranicznych punktów wejścia ponoszą wyższe opłaty za wejście do systemu przesyłowego, częściowo finansując rabat, z którego korzysta jedyny użytkownik terminala LNG. W obecnej sytuacji utrzymywanie tego rozwiązania w pierwotnym kształcie mogłoby wpływać negatywnie na rozwój rynku gazu w Polsce i dlatego wymagało modyfikacji.

2.5. Poziom rabatów stosowanych do obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej (z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego) - art. 28 ust. 1 lit. c) i art. 16 Kodeksu taryfowego.

W okresie od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r. dla wszystkich punktów połączeń międzysystemowych z krajami UE oraz z krajami trzecimi¹⁷, jak również dla wewnętrznych punktów wejścia/wyjścia połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego, w tym punktach wejścia/wyjścia z/do podziemnych magazynów gazu ziemnego (PMG), w rozliczeniach standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej¹⁸ (podobnie jak w 2025 r.) będzie stosowana metoda *ex-ante*, o której mowa w art. 16 ust. 1-3 Kodeksu taryfowego.

Ceny bazowe standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej będą obliczane poprzez pomnożenie cen bazowych danych standardowych produktów z zakresu zdolności ciągłej przez różnicę między 100 % a poziomem rabatu *ex-ante*, którego wartości przedstawia tabela nr 2.

¹⁵ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/taryfy-zalozenia/mnozники-wspolczynniki-sezonow-2/12842,Konsultacje-w-zakresie-rabatow-mnozownikow-i-wspolczynnikiow-sezonowych-do-taryfy-n.html>

¹⁶ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/taryfy-zalozenia/mnozники-wspolczynniki-sezonow-1/12236,Mnozники-wspolczynniki-sezonowe-i-rabaty-na-2026-r-art-28-NC-TAR.html>

¹⁷ o których mowa w art. 2 ust. 1 Kodeksu taryfowego, tj. z Ukrainą.

¹⁸ Zdolność przerywana jest to zdolność przesyłowa gazu, która może zostać ograniczona przez operatora w zakresie od 0% do 100%.

Tabela nr 2. Wartość rabatu *ex-ante* dla standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej oferowanych w punktach połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego (z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego) na okres od godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2027 r. do godziny 6:00 dnia 1 stycznia 2028 r.

Usługa przerywana przesyłania paliw gazowych/rodzaj punktu	Śróddzienna	Dobowa	Miesięczna	Kwartalna	Roczna
Punkty połączeń międzysystemowych z krajami UE ¹⁹ oraz z krajami trzecimi	6%	6%	6%	6%	6%
Punkty wewnętrzne wejścia/wyjścia ²⁰	2%	2%	2%	2%	2%

Prawdopodobieństwo przerwania usługi zostało oszacowane w oparciu o dane dotyczące rezerwacji przepustowości w okresie od 1 lipca 2024 r. do 30 czerwca 2025 r. z wykorzystaniem wiedzy eksperckiej służb technicznych Operatora, ze względu na niewystępowanie ograniczeń/przerwań produktów z zakresu zdolności przerywanej w 2024 r. oraz w I półroczu 2025 r.

Współczynnik korygujący A został przyjęty jako równy 1 dla wszystkich standardowych produktów z zakresu zdolności przesyłowej dla usług realizowanych na warunkach przerywanych. Obliczone prawdopodobieństwa przerwania rzeczonych usług w wystarczającym stopniu odzwierciedlają szacowaną wartość ekonomiczną danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej i dlatego nie jest uzasadniony dodatkowy wzrost rabatu *ex-ante* wynikający z zastosowania współczynnika A większego od 1.

Rabat *ex-ante* został obliczony zgodnie z metodą określoną w art. 16 ust. 2-3 Kodeksu taryfowego, według następującego wzoru:

$$D_{\text{ex-ante}} = A \times \text{Pro} \times 100 \%$$

gdzie:

$D_{\text{ex-ante}}$ - poziom rabatu *ex-ante*,

A - współczynnik korygujący, ustalany lub zatwierdzany zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788 na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego, stosowany w celu odzwierciedlenia szacowanej wartości ekonomicznej danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej, obliczany dla poszczególnych, niektórych lub wszystkich punktów połączeń międzysystemowych, który wynosi nie mniej niż 1,

Pro - współczynnik oznaczający prawdopodobieństwo przerwania usługi, który jest ustalany lub zatwierdzany zgodnie z art. 78 ust. 7 lit. a dyrektywy 2024/1788 na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego i odnosi się do danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej.

Współczynnik Pro został obliczony dla poszczególnych punktów wejścia/wyjścia systemu przesyłowego gazu ziemnego zgodnie z rodzajem oferowanego standardowego produktu z zakresu

¹⁹ Z uwzględnieniem punktu wejścia z terminala LNG.

²⁰ Z uwzględnieniem PMG, dla których w przypadku korzystania ze zdolności przerywanej wystąpi kumulacja rabatu w wysokości 2% oraz rabatu w wysokości 80%.

zdolności przerywanej na podstawie prognozowanych informacji na temat jego elementów, według następującego wzoru:

$$\text{Pro} = \frac{N \times D_{\text{int.}}}{D} \times \frac{\text{CAP}_{\text{av.int.}}}{\text{CAP}}$$

gdzie:

N - przewidywana liczba przerw w świadczeniu usługi w czasie D,

$D_{\text{int.}}$ - wyrażony w godzinach średni czas trwania przewidywanych przerw w świadczeniu usługi,

D - całkowity czas trwania danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej, wyrażony w godzinach,

$\text{CAP}_{\text{av. int.}}$ - przewidywana średnia ilość zdolności przerywanej w odniesieniu do każdej przerwy w świadczeniu usługi, związana z danym rodzajem standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej,

CAP - całkowita ilość zdolności przerywanej w odniesieniu do danego rodzaju standardowego produktu z zakresu zdolności przerywanej.

Zgodnie z § 14 ust. 2 rozporządzenia taryfowego stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach ciągłych warunkowych oraz na zasadach przerywanych warunkowych są ustalane tak, jak stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach przerywanych.

2.6. Zastosowanie rabatu *ex-ante* w przypadku krótkoterminowych usług przerywanych, w tym świadczonych na zasadach ciągłych warunkowych i przerywanych warunkowych, z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego.

Opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych świadczoną na zasadach przerywanych, w tym na zasadach ciągłych warunkowych i przerywanych warunkowych, będzie obliczana wg następującego wzoru, z zastrzeżeniem pkt 2.7.:

$$\text{Op} = (100\% - D_{\text{ex-ante}}) * Mn * Ss * Mu * T/100$$

gdzie:

Op – opłata za krótkoterminową usługę przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych, w tym ciągłych warunkowych i przerywanych warunkowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł], z wyłączeniem usług wirtualnego przesyłania zwrotnego,

$D_{\text{ex-ante}}$ - poziom rabatu *ex-ante*,

Mn – mnożnik,

Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],

Mu – moc umowna [kWh/h],

T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

Zastosowanie rabatu *ex-ante* wyklucza możliwość stosowania dodatkowego rabatu w przypadku wystąpienia przerwania lub ograniczenia usług.

Stawki opłat za krótkoterminowe usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach ciągłych warunkowych oraz na zasadach przerywanych warunkowych są ustalane tak, jak stawki opłat za usługi przesyłania paliw gazowych świadczone na zasadach przerywanych.

2.7. Usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego²¹.

W przypadku usług wirtualnego przesyłania zwrotnego (długo- i krótkoterminowych), na podstawie § 14 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, do cen bazowych jest stosowany współczynnik 0,2 co oznacza w tym przypadku zastosowanie rabatu wynoszącego 80%. Wobec powyższego do rozliczania tych usług nie stosuje się rabatów *ex-ante*, o których mowa w pkt 2.5.

Do ustalenia ceny bazowej usług wirtualnego przesyłania zwrotnego świadczonej na zasadach krótkoterminowych stosuje się także mnożniki, o których mowa w pkt 2.1. niniejszej informacji.

Opłata za krótkoterminową usługę wirtualnego przesyłania zwrotnego będzie obliczana wg następującego wzoru:

$$\mathbf{Op = 0,2 * Mn * Ss * Mu * T/100}$$

gdzie:

Op – opłata za krótkoterminową usługę wirtualnego przesyłania zwrotnego paliw gazowych (kwartalną, miesięczną, dobową lub śróddzienną) w [zł],

Mn – mnożnik,

Ss – stawka opłaty, odpowiednio dla wejścia/wyjścia [gr/kWh/h za h],

Mu – moc umowna [kWh/h],

T – liczba godzin świadczenia danej usługi krótkoterminowej [h].

3. Uwagi zainteresowanych podmiotów, które wpłynęły w trakcie konsultacji

3.1. W stanowisku DUR pozytywnie oceniono proponowane poziomy mnożników, współczynników i rabatów. Wskazano także, że wprowadzają one spójne zachęty do handlu na rynku duńskim i polskim. DUR stwierdził, że nie będą one miały negatywnego wpływu na duński rynek gazu.

3.2. Energy Traders Europe pozytywnie odniosło się do utworzenia połączonego systemu wejścia wyjścia gazu ziemnego i ustalenia dla niego jednolitej taryfy, mając na uwadze umiarkowany wpływ tego połączenia na poziom taryfy oraz dostosowanie do przepisów UE. Ponadto, wsparło rezygnację ze stosowania współczynników sezonowych i utrzymanie mnożników na poziomie z 2026 r. oraz zmniejszanie rabatu na punkcie wejścia z terminala LNG, co wyrównuje warunki konkurencji pomiędzy jedynym użytkownikiem terminala oraz potencjalnymi nowymi importerami.

Jednocześnie podmiot ten postulował, żeby nie wprowadzać rabatów dla gazów odnawialnych oraz niskoemisyjnych, po zakończeniu terminu na jaki została Operatorowi przyznana derogacja (do 31 grudnia 2026 r.), gdyż nie wpłynie to na wzrost ilości tych gazów wprowadzanych do systemu oraz będzie powodowało zakłócenia rynku. Podkreślił również,

²¹ Definicja usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego jest zawarta w § 2 pkt 24 rozporządzenia taryfowego: „usługa wirtualnego przesyłania zwrotnego - usługa świadczona na zasadach przerywanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegająca na umownym przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych w jednokierunkowych fizycznych punktach wejścia do sieci przesyłowej, jednokierunkowych fizycznych punktach wyjścia z sieci przesyłowej lub wirtualnych punktach połączenia międzysystemowego”.

że z rabatu skorzystają wyłącznie handlowcy przesyłający gaz przez punkty graniczne, a utracony przychód będzie ponoszony przez wszystkich użytkowników systemu przesyłowego, nie przynosząc żadnego pozytywnego wpływu na dekarbonizację.

3.3. Pozostałe uwagi zgłoszone przez użytkowników systemu przesyłowego dotyczyły:

3.3.1. Punktu 4. *Dokumentu konsultacyjnego* przedstawiającego mnożniki dla 2027 r.

Uwaga zawierała propozycję dalszego obniżenia mnożników dla produktów kwartalnych: do 1,05 z 1,10 (wartości konsultowanej), dla produktów miesięcznych: do 1,10 z 1,25 (wartości konsultowanej) oraz dla produktów dobowych i śróddziennych: do 1,4 z 1,95 (wartości konsultowanej). W ocenie użytkownika dalsze obniżenie mnożników przyczyni się do lepszego wykorzystania zdolności przesyłowych przez podmioty korzystające z usługi przesyłania poprzez wykorzystanie:

- (i) usług dobowych i śróddziennych w celu bilansowania, ze względu na bardzo ograniczony czas pracy TGE,
- (ii) usług przesyłowych w okresach, kiedy występuje potrzeba zwiększonych dostaw gazu, np. w celu uzupełnienia PMG lub tranzytu do innych obszarów bilansowych w przypadku awarii lub ograniczeń dostaw,
- (iii) krótkookresowych różnic cen na rynkach gazu, co poprawi konkurencyjność rynku i bezpieczeństwo dostaw gazu.

3.3.2. Punktu 9.2. *Dokumentu konsultacyjnego* przedstawiającego poziom rabatów *ex-ante* stosowanych do obliczenia cen bazowych standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej w 2027 r.

Użytkownik zaproponował zwiększenie rabatu *ex-ante* dla punktów wewnętrznych do 20% (z 2% w *Dokumentzie konsultacyjnym*) oraz stosowanie rabatu *ex-post* w wysokości 100% w przypadku przerwania/ograniczenia usługi dla wszystkich rodzajów produktów.

Użytkownik argumentował, że:

- (i) to odbiorca i ZUP ponoszą ryzyko niedostarczenia gazu i muszą wcześniej zarezerwować inne źródło dostaw gazu lub inne paliwo oraz ponoszą ryzyko niewykonania zobowiązań względem swoich klientów,
- (ii) usługa przerywana z założenia występuje okresowo i daje Operatorowi czas na zaplanowanie rozwoju sieci na potrzeby odbiorców (z już istniejącym zapewnieniem rezerwacji usług na zasadach ciągłych – zapewniony zwrot z inwestycji), co powinno w większym stopniu motywować Operatora do szybkiej rozbudowy sieci.

3.3.3. Punktu 8. *Dokumentu konsultacyjnego* dotyczącego poziomu rabatu w punkcie wejścia do systemu przesyłowego z instalacji LNG stosowanego w 2027 r. (obniżenie do 40% z 70% stosowanych do 2026 r.).

3.3.3.1. Pierwszy użytkownik zaproponował ustalenie rabatu na wejściu z terminala LNG do systemu przesyłowego dla 2027 r. na wyższym poziomie – co najmniej utrzymanie poziomu z lat 2025-2026 r. Użytkownik wskazał na następujące aspekty:

- (i) Zastrzeżenia budzi nagłe obniżenie rabatu przy 10-letnim stosowaniu 100% rabatu oraz planowanym stosowaniu 70% rabatu (w 2026 r.). Mimo zapowiedzi obniżenia go do 40% jest to jednak nieproporcjonalne do dotychczasowej praktyki i bardzo znaczące. Przez ostatnie lata w dokumentach konsultacyjnych była podkreślana kluczowa rola terminala w zwiększeniu bezpieczeństwa dostaw gazu do Polski. W Informacji Prezesa URE nr 4/2024 dotyczącej mnożników i rabatów na 2025 r. wskazano, że „w wyniku działań wojennych prowadzonych przez

Federację Rosyjską na terenie Ukrainy oraz wstrzymania dostaw gazu ziemnego z Rosji, terminal LNG jest niezbędnym elementem systemu zaopatrzenia odbiorców na terenie Polski w paliwa gazowe, pozwalającym na elastyczne pokrywanie zapotrzebowania odbiorców na te paliwa". Ryzyka wskazane powyżej są nadal w pełni aktualne, a ówczesny poziom rabatu wynosił 100 %.

- (ii) Budowa kolejnego terminala LNG – terminala FSRU w Zatoce Gdańskiej także jest realizowana w celu zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego Polski. Zgodnie z informacjami zamieszczonymi na stronie internetowej operatora systemu przesyłowego – GAZ-SYSTEM S.A.: *„będzie to możliwe dzięki dywersyfikacji dostaw gazu – terminal otworzy nową drogę pozyskiwania tego paliwa. Inwestycja wpłynie również na zwiększenie konkurencyjności rynku gazu oraz wesprze zrównoważony rozwój europejskiego rynku energii”*. Komercyjne korzystanie z nowego punktu wejścia do systemu także powinno być objęte rabatami na znacznie wyższym poziomie, tak jak miało to miejsce w latach poprzednich. W poprzednich latach jednym z głównych elementów ustalenia rabatu w wysokości 100% był również rozwój konkurencji, co przyczyniło się do zwiększenia wykorzystywania tego kierunku dostaw. Obniżenie poziomu rabatu może spowodować, że punkt wejścia do systemu przesyłowego z instalacji LNG może zostać w mniejszym stopniu wykorzystywany, a ponoszone opłaty mogą powodować, że ten punkt nie będzie wykorzystywany na podobnym poziomie co inne punkty wejścia do systemu. Zmniejszenie rabatu na wejściu z terminala LNG może doprowadzić do zaburzenia konkurencyjności między uczestnikami rynku gazu w Polsce. Decyzje o kontraktacji zdolności regazyfikacyjnych oraz długoterminowa kontraktacja LNG były podejmowane w momencie 100% rabatu na wejściu z terminala do Krajowego Systemu Przesyłowego. Proponowane zmiany miałyby negatywny wpływ wyłącznie na jedno Przedsiębiorstwo i premiowałyby podmioty, które nie podejmowały długoterminowych decyzji mających na celu zabezpieczenie dostaw do kraju.
- (iii) W *Dokumencie konsultacyjnym* przywoływana jest opinia ACER dot. zachęcania innych podmiotów do korzystania z terminala LNG, tak aby przewidziany rabat w punkcie wejścia przynosił korzyści innym zainteresowanym stronom. Obniżenie poziomu rabatów może przynieść zgoła odmienny skutek niż zalecany przez ACER.
- (iv) Ponadto, zgodnie z art. 17 ust. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1789 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (wersja przekształcona) dopuszczalne jest od dnia 1 stycznia 2026 r. stosowanie rabatu w wysokości do 100% do taryf przesyłowych w punktach wejścia instalacji LNG w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw. Organ regulacyjny w każdym okresie regulacyjnym, w ramach okresowych konsultacji analizuje rabat taryfowy i jego wkład w bezpieczeństwo dostaw.
- (v) *Dokument konsultacyjny* nie jest kompletny w zakresie uzasadnienia dotyczącego rzekomego spadku kosztów wejścia do sieci na punktach innych niż terminal LNG. O ile wskazany został poziom docelowy rabatu na punkcie wejścia z terminala LNG, o tyle nie została sprecyzowana korzyść jaką mieliby odnieść z tego tytułu uczestnicy systemu – nie został wskazany poziom korespondującej obniżki

- kosztów mocy na innych punktach wejścia do sieci. Uniemożliwia to kompleksową ocenę propozycji zawartej w *Dokumencie konsultacyjnym*.
- (vi) Zmniejszenie rabatu może doprowadzić do spadku zaufania do operatora systemu przesyłowego w kontekście prowadzonych i planowanych inwestycji. Podmioty angażujące się w długoterminowe rezerwacje mocy oczekują stabilnych warunków w całym okresie dokonanej rezerwacji, a możliwe obniżenie rabatu wprowadza niekorzystny precedens w tym podejściu. Efektem tego może być spadek zainteresowania rezerwacjami przepustowości długoterminowych i udziałem w inwestycjach realizowanych w Krajowym Systemie Przesyłowym.
 - (vii) Należy wskazać, że efektem wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/942 będzie konieczność wykazywania przez importerów LNG, że sprowadzane LNG jest mniej intensywne pod względem emisji metanu niż maksymalne wartości intensywności emisji metanu (art. 29 rozporządzenia). Regulacja ta może prowadzić do ograniczenia dostępności LNG dla rynku europejskiego, co najprawdopodobniej doprowadzi do wzrostu cen LNG dla odbiorców w UE, w tym w Polsce. Wprowadzanie podwyższonych opłat dla wprowadzania LNG do systemu przesyłowego wobec tej zmiany wydaje się niekorzystne z punktu widzenia dostępności LNG dla rynku polskiego.
 - (viii) Ustalenie docelowego rabatu na poziomie 40% nie uwzględnia faktu, że relacja cen LNG i gazu sieciowego w przyszłych latach będzie ulegać zmianie. Historyczne poziomy cen nie są odpowiednią podstawą do określenia cen przyszłych. Poprawna ocena relacji cen LNG i gazu sieciowego wymaga znajomości zapisów zawartych kontraktów długoterminowych LNG i kosztów związanych z obsługą zakupów LNG, również na rynku „spot”. Opieranie się na wartościach historycznych nie uzasadnia w naszej ocenie obniżania rabatu na wejściu z terminala LNG, pomija bowiem aspekt zmian cen w przyszłości oraz większych ryzyk ponoszonych przez kupującego LNG.
 - (ix) Według wewnętrznych obliczeń, wykonanych przez użytkownika, obniżenie rabatu spowoduje, że już same koszty infrastrukturalne związane z wprowadzeniem gazu LNG do KSP będą wyższe od kosztów wprowadzenia gazu gazociągami. Nie uwzględnia to nawet opisywanego powyżej efektu spadku opłat na pozostałych punktach wejścia do systemu przesyłowego, co jeszcze bardziej pogłębi różnicę na niekorzyść zakupu LNG. Obniżenie rabatu LNG może zatem spowodować obniżenie wykorzystania infrastruktury LNG, zahamować rozwój importu LNG do Polski oraz może stanowić czynnik ryzyka dla podejmowania wiążących decyzji w zakresie kontraktacji zdolności, np. w terminala FSRU.
 - (x) Obniżenie rabatu wpłynie niekorzystnie na możliwości dostaw gazu ziemnego do Krajowego Systemu Przesyłowego z powodu odmiennej charakterystyki rynku LNG w porównaniu do rynku gazu sieciowego. W celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego niezbędne są możliwości szybkiej reakcji na szczytowe zapotrzebowanie odbiorców. Na rynku gazu sieciowego możliwa jest kontraktacja dostaw spot na kolejną dobę lub nawet w produkcie śróddziennym. W przypadku dostaw LNG, zakupy wymagają odpowiedniego wyprzedzenia czasowego – nawet kilkutygodniowego dla dostaw spot. Obniżenie rabatu spowoduje, że zapełnienie okien w terminala LNG będzie maleć na rzecz

wykorzystania gazociągów. W przypadku nagłego wzrostu zapotrzebowania możliwość zwiększenia importu przez gazociągi będzie w tej sytuacji mniejsza, a terminal LNG nie będzie w stanie zapewnić zwiększenia dostaw w krótkim terminie z uwagi na charakterystykę zakupów na rynku LNG. Efekt ten może mieć jeszcze większe znaczenie, w obliczu rosnącego zapotrzebowania sektora elektroenergetycznego, które charakteryzuje się wysoką zmiennością poboru.

3.3.3.2. Uwaga drugiego użytkownika dotycząca obniżenia w 2027 r. poziomu rabatu w punkcie wejścia z terminala LNG zawierała postulat rozłożenia redukcji rabatu na dłuższy okres - redukcja do maksymalnie 55% w 2027 r. z dalszym stopniowym obniżaniem do 40% w latach 2028-2029. W uwadze wskazano, że gwałtowna redukcja rabatu o 30 punktów procentowych w ciągu jednego roku kalendarzowego może spowodować znaczący wzrost kosztów przesyłu gazu dla odbiorców końcowych. Taka zmiana taryfy w krótkim terminie negatywnie wpłynie na stabilność cen i obciąży finansowo odbiorców gazu ziemnego.

3.3.4. Punktu 9.4 *Dokumentu konsultacyjnego* dotyczącego poziomu rabatu stosowanego w 2027 r. dla usług wirtualnego przesyłania zwrotnego.

Użytkownik zaproponował zwiększenie rabatu stosowanego dla usług wirtualnego przesyłania zwrotnego do 95% (80% - wartość z *Dokumentu konsultacyjnego*) oraz całkowitej rezygnacji z opłaty w przypadku przesyłania biometanu. Użytkownik wskazał, że w przypadku wirtualnego przesyłania zwrotnego w praktyce zostaje zmniejszony fizyczny przepływ przez punkt wejścia/wyjścia, co powoduje zmniejszenie kosztów przesyłu/dystrybucji. W efekcie Operator ponosi znikome koszty związane z nominacjami, matchingiem i alokacjami, co nie powoduje obciążenia dodatkową pracą (proces nominacji i alokacji też jest realizowany), a biorąc pod uwagę zmniejszenie fizycznego przesyłu wirtualny przesył zwrotny skutkuje zmniejszeniem kosztów związanych z fizycznym przesyłem gazu.

3.3.5. Sugerowanego połączenia punktu wirtualnego GCP GAZ-SYSTEM/ONTRAS oraz punktu Mallnow w jeden wirtualny punkt połączenia międzysystemowego na granicy zachodniej.

Użytkownik zaproponował połączenie punktów GCP Gaz-System/Ontras z punktem Mallnow, wskazując, że po utworzeniu połączonego systemu wejścia/wyjścia i ustaleniu jednolitej taryfy usługa przesyłania może być oferowana przez Operatora w połączonym punkcie wirtualnym, obejmującym punkt GCP Gaz-System/Ontras i punkt Mallnow. Skutkiem tego będzie:

- (i) jedna aukcja przepustowości, nominacja i alokacja na przejście między rynkiem polskim i niemieckim co będzie prostsze zarówno dla Operatora jak i rynku,
- (ii) większa swoboda sterowania ruchem sieci przez operatorów po stronie niemieckiej i polskiej co będzie bardziej optymalne z punktu widzenia optymalizacji pracy sieci,
- (iii) brak efektu ograniczenia dostępu do przepustowości i ryzyko nieotrzymania przepustowości na jednym punkcie kosztem drugiego.

4. Stanowisko do zgłoszonych uwag

Ad 3.2.

ETE postulował m.in., aby nie wprowadzać rabatów dla gazów odnawialnych oraz niskoemisyjnych, po zakończeniu terminu na jaki została Operatorowi KSP przyznana derogacja (do 31 grudnia 2026 r.).

W związku z powyższym stwierdzić należy, że kwestia powyższych rabatów dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych stosowanych w 2027 r. nie wchodzi w zakres niniejszych konsultacji realizowanych przez Prezesa URE.

Ad 3.3.1.

Wartości mnożników na 2027 r. mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego i będą stosowane zarówno na punktach połączeń międzysystemowych z krajami UE, z krajami trzecimi²², jak i wewnętrznych punktach połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego (dla gazu ziemnego E²³ i L²⁴).

Poziom mnożników kwartalnych i miesięcznych dla 2027 r. nie ulega zmianie w porównaniu do mnożników przyjętych na 2026 r., których poziom – jak już wspomniano wcześniej – miał na celu dostosowanie do zasad rozliczania usług krótkoterminowych przez operatorów systemów przesyłowych gazu krajów sąsiadujących i połączonych gazociągami z Polską.

Natomiast mnożniki dobowe i śróddzienne zostają obniżone do 1,6 (z 1,95 w 2026 r.). Zmiana ta wychodzi naprzeciw postulatom zgłoszonym w trakcie konsultacji. Powinna przyczynić się do poprawy możliwości bilansowania w sytuacji ograniczonego czasu pracy TGE.

Jednakże, ewentualna dalsza redukcja mnożników, zgodnie z propozycją zgłoszoną w ramach konsultacji, będzie rozważona z uwzględnieniem oceny efektów zmian wprowadzonych w tym zakresie dla 2026 r. i 2027 r.

Ad 3.3.2.

Propozycja Użytkownika dotycząca uznaniowego zwiększenia rabatu *ex-ante* dla punktów wewnętrznych do 20% (z 2% w *Dokumencie konsultacyjnym*) oraz stosowanie rabatu *ex-post* w wysokości 100% w przypadku przerwania/ograniczenia usługi dla wszystkich rodzajów produktów nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w pkt 2.5. niniejszej informacji, w 2027 r. będzie stosowane podejście polegające na wyłącznym stosowaniu rabatu *ex-ante*, który został obliczony zgodnie z metodą określoną w art. 16 ust. 2-3 Kodeksu taryfowego, w oparciu o prawdopodobieństwo przerwania określone dla poszczególnych punktów wejścia/wyjścia systemu przesyłowego oraz rodzajów standardowych produktów z zakresu zdolności przerywanej. W świetle art. 16 ust. 4 Kodeksu taryfowego wyklucza to, sugerowaną przez Użytkownika, możliwość stosowania dodatkowego rabatu (*ex-post*) w przypadku wystąpienia przerwania usługi przesyłowej. W myśl art. 16 ust. 4 Kodeksu taryfowego rabat *ex-post* może być stosowany – alternatywnie do rabatu *ex-ante* – wyłącznie w punktach połączeń międzysystemowych, w których w poprzednim roku gazowym nie doszło do żadnej przerwy w zakresie zdolności spowodowanej ograniczeniami w fizycznym przepływie paliwa gazowego. Tym samym Kodeks taryfowy nie przewiduje stosowania rozwiązania hybrydowego, tzn. stosowania rabatu *ex-ante* oraz dodatkowego rabatu *ex-post*, w przypadku przerwania usługi przesyłowej.

Ad 3.3.3.

Uzasadnienie dotyczące ograniczenia rabatu na punkcie wejścia do systemu przesyłowego z terminala LNG przedstawione w pkt 2.4. niniejszej informacji oraz w *Dokumencie konsultacyjnym*, jak również analiza danych posiadanych przez Urząd wskazują, że zgodnie z informacjami

²² o których mowa w art. 2 ust. 1 Kodeksu taryfowego, tj. z Ukrainą.

²³ E – gaz ziemny wysokometanowy – grupa E.

²⁴ L – zaazotowany gaz ziemny – grupa L, podgrupa Lw.

przedstawionymi we wcześniejszych konsultacjach, uzasadnione jest obniżenie rabatu w 2027 r. – do założonego poziomu 40%, z 70% stosowanych w 2026 r.

Z wykonanych analiz wynika, że obniżenie rabatu w punkcie wejścia z terminala LNG (*ceteris paribus*, dla danych z taryfy na 2026 r.) spowoduje spadek stawek w pozostałych punktach wejścia do systemu dla gazu ziemnego E. Dla rabatu 70% wszyscy uczestnicy rynku na pozostałych punktach wejścia zapłacą o 12,0% niższe opłaty, natomiast dla rabatu 40% opłaty będą niższe o 21,4% w porównaniu do opłat skalkulowanych dla rabatu wynoszącego 100%. Symulacje zmian stawek opłat mogą być przeprowadzone z wykorzystaniem uproszczonego modelu taryfowego opublikowanego przez Operatora na potrzeby konsultacji metody wyznaczania cen referencyjnych na lata 2027-2031²⁵.

Niezależnie od powyższego warto także zauważyć, że Operator Litewski od 2025 r. nie stosuje żadnego rabatu na punkcie wejścia z instalacji LNG, zaś Operator Niemiecki uwzględnia 40% rabat wyłącznie na produkty roczne i kwartalne. Wskazuje to, że obniżenie rabatu do 40% nie powinno mieć negatywnego wpływu na konkurencyjność wykorzystania terminala LNG w Świnoujściu także w porównaniu do terminali w krajach sąsiednich.

Odnosząc się do pozostałych uwag w tym zakresie zauważyć należy, że procedura Open Season dla FSRU nie była przedmiotem powyższych konsultacji, a usługa regazyfikacji świadczona w punkcie wejścia z FSRU do KSP będzie świadczona po roku 2027 r. W szczególności, w przypadku wzrastającego tranzytu gazu ziemnego przez terytorium Polski, zauważyć należy, że koszty związane z tą działalnością nie powinny w znaczącym stopniu obciążać odbiorców krajowych, w tym w związku z koniecznością odzyskiwania przychodów traconych wskutek udzielonego rabatu. Niemniej kwestie te będą przedmiotem kolejnych konsultacji realizowanych przez Prezesa URE.

Obniżenie stawek opłat przesyłowych na pozostałych punktach wejścia do systemu przesyłowego (oprócz wejścia z terminala LNG) wskutek obniżenia rabatu, w połączeniu z obniżeniem mnożników dla produktów krótkoterminowych z zakresu zdolności i jednoczesną rezygnacją ze stosowania współczynników sezonowych, stanowi zespół czynników, który powinien wpłynąć na wzrost wykorzystania polskiego systemu przesyłowego – w ostatnich latach istotnie rozbudowanego dzięki kapitałochłonnym inwestycjom. Zaś wzrost wykorzystania zdolności przesyłowej spowoduje spadek stawek opłat przesyłowych i w konsekwencji kosztów zakupu paliw gazowych dla odbiorców gazu w Polsce, przyczyniając się tym samym do poprawy konkurencyjności polskiej gospodarki.

Należy również podkreślić, że ACER w akapicie 37 opinii²⁶ z dnia 17 grudnia 2025 r. dotyczącej Metody wyznaczania cen referencyjnych na lata 2027-2031 odniósł się pozytywnie do proponowanych zmian rabatu na punkcie wejścia z terminala LNG, które są zgodne z wcześniejszymi zaleceniami Agencji. Co istotne – rozwiązanie to (ograniczenie rabatu) spotkało się również z poparciem organizacji branżowej (Energy Traders Europe), reprezentującej także podmioty z Polski.

Wzrost opłat na punkcie wejście z terminala LNG, wskutek obniżenia rabatu z 70 do 40%, w znacznej mierze zostanie skompensowany przez spadek opłat ponoszonych na pozostałych punktach wejścia do systemu przesyłowego, w tym do instalacji magazynowych (co z kolei obniży

²⁵<https://www.gaz-system.pl/pl/dla-klientow/uslugi-w-ksp/taryfa-ksp/nc-tar.html>

²⁶<https://www.acer.europa.eu/sites/default/files/documents/Publications/ACER-Gas-Tariff-Report-Poland-2025.pdf>

koszty utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego). Tym samym zmiana ta nie powinna wpłynąć znacząco na koszty transportu gazu pokrywane przez odbiorców, gdyż nie wpływa ona na zmianę przychodu alokowanego do punktów wejścia, czego dotyczyła uwaga drugiego użytkownika, wskazująca na zbyt szybkie tempo redukcji rabatu na punkcie wejścia z terminala LNG.

Jednocześnie, obniżenie rabatu do poziomu zrównującego koszty dostarczenia do Polski LNG (obejmującymi koszty regazyfikacji i koszty wejścia do sieci przesyłowej) z kosztami dostarczenia gazu poprzez gazociągi (obejmującymi koszty wejścia do sieci przesyłowej), nie obniży bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do Polski, tylko zwiększy znaczenie konkurencji cenowej (w zakresie samego gazu ziemnego) pomiędzy różnymi drogami dostaw gazu ziemnego do Polski.

Ponadto, na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego do Polski wpłynie utworzenie połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego i kalkulacja jednolitej taryfy, dzięki czemu powinno wzrosnąć wykorzystanie punktu wejścia/wyjścia Mallnow. Dotychczas korzystanie z punktu Mallnow wiązało się z ponoszeniem dodatkowych opłat wynikających z odrębnie kalkulowanej taryfy dla sieci EuRoPol GAZ-u.

Ad 3.3.4.

Odnosząc się do propozycji użytkownika dotyczącej zwiększenia rabatu stosowanego dla usług wirtualnego przesyłania zwrotnego do 95% (80% - wartość z *Dokumentu konsultacyjnego*) oraz całkowitej rezygnacji z opłaty w przypadku przesyłania biometanu, należy wskazać, że poziom rabatu dla usług wirtualnego przesyłania zwrotnego (długo- i krótkoterminowych) wynika z § 14 ust. 1 rozporządzenia taryfowego. Przepis ten stanowi bowiem, że do cen bazowych jest stosowany współczynnik 0,2 co jest tożsame z rabatem wynoszącym 80%.

Co przy tym istotne, zarówno ustawa - Prawo energetyczne, jak i rozporządzenie taryfowe, nie przewidują możliwości stosowania rabatów dla usług wirtualnego przesyłania zwrotnego innych niż określone w § 14 ust. 1 rozporządzenia taryfowego i tym samym nie przewidują możliwości ustalania tego rabatu w trybie konsultacji publicznych z uczestnikami rynku.

Natomiast poziomy rabatów dla gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, w tym biometanu, zostały określone w art. 18 rozporządzenia 2024/1789.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2024/1789 „*Przy ustalaniu taryf stosuje się rabaty na gaz odnawialny i gaz niskoemisyjny w odniesieniu do:*

- a) punktów wejścia z instalacji produkcyjnych gazu odnawialnego i gazu niskoemisyjnego;*
- b) taryf przesyłowych opartych na zdolności w punktach wejścia do i punktach wyjścia z instalacji magazynowania gazu ziemnego, chyba że taka instalacja magazynowania jest podłączona do więcej niż jednej sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej i jest wykorzystywana do konkurencji z punktem połączenia międzysystemowego.*

Do odpowiednich taryf opartych na zdolnościach stosuje się rabat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) w wysokości 100 % w celu zwiększenia skali zatłaczania gazu odnawialnego oraz rabat w wysokości 75 % – w odniesieniu do gazu niskoemisyjnego.

Rabat zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) ustala się na poziomie 100 % w państwach członkowskich, w których gaz odnawialny lub gaz niskoemisyjny został po raz pierwszy zatłoczony do systemu”.

Natomiast w art. 18 ust. 4 rozporządzenia 2024/1789 została określona wysokość i zasady udzielania rabatów dla użytkowników sieci, przyznawanych przez operatora systemu

przesyłowego od dnia 5 sierpnia 2025 r. w odniesieniu do taryf opartych na zdolności przesyłowej, dla gazów odnawialnych (100%) i gazów niskoemisyjnych (75%), w punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi UE. Warunkiem uzyskania rabatów jest przekazanie zainteresowanemu operatorowi dowodu zrównoważonego rozwoju na podstawie ważnego certyfikatu zrównoważonego rozwoju otrzymanego w odniesieniu do gazu ziemnego zgodnie z art. 29 i 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 i zarejestrowanego w UBD, o której mowa w art. 31a tej dyrektywy oraz w odniesieniu do gazu niskoemisyjnego na podstawie ważnego certyfikatu otrzymanego zgodnie z art. 9 dyrektywą (UE) 2024/1788.

Decyzją z dnia 6 marca 2025 r. znak: DRG.DRG-2.745.42.2024.JDo1, na wniosek Operatora, Prezes URE przyznał mu odstępstwo od stosowania przepisu art. 18 ust. 4 rozporządzenia 2024/1789, dotyczącego rabatów udzielanych użytkownikom sieci przesyłowej gazu ziemnego w punktach połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi UE, w odniesieniu do taryf opartych na zdolności przesyłowej, dla gazów odnawialnych (100%) i gazów niskoemisyjnych (75%), na okres od dnia 5 sierpnia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

Ad 3.3.5.

Odnosnie sugerowanego połączenia punktu wirtualnego GCP GAZ-SYSTEM/ONTRAS oraz punktu Mallnow w jeden wirtualny punkt połączenia międzysystemowego na granicy zachodniej, należy wskazać, że kwestia ta wykracza poza zakres niniejszych konsultacji realizowanych przez Prezesa URE na podstawie art. 28 Kodeksu taryfowego.

5. Uwzględnianie aspektów, o których mowa w art. 28 ust. 3 Kodeksu taryfowego

Stosownie do postanowień art. 28 ust. 3 Kodeksu taryfowego Prezes URE podejmując decyzję odnośnie zagadnień wymienionych w ust. 1 tego przepisu bierze pod uwagę odpowiedzi otrzymane w ramach konsultacji oraz następujące aspekty:

a) w odniesieniu do mnożników:

- równowagę między ułatwieniem krótkoterminowego obrotu gazem ziemnym, a zapewnianiem długoterminowych sygnałów dla efektywnego inwestowania w system przesyłowy,
- wpływ na przychody z usług przesyłowych oraz ich odzyskanie,
- potrzebę unikania subsydiowania skrośnego między użytkownikami sieci oraz zwiększenia odzwierciedlenia kosztów poprzez ceny bazowe,
- przypadki ograniczeń w fizycznym przepływie paliw gazowych i ograniczeń umownych,
- wpływ na przepływy transgraniczne,

b) w odniesieniu do współczynników sezonowych:

- wpływ na ułatwienie ekonomicznego i efektywnego wykorzystania infrastruktury,
- potrzebę lepszego odzwierciedlenia kosztów poprzez ceny bazowe.

Analiza powyższych kwestii została przedstawiona w *Dokumencie konsultacyjnym*.

Ponadto należy wskazać, że w art. 13 ust. 1 Kodeksu taryfowego zostały określone dopuszczalne wartości mnożników dla następujących produktów z zakresu zdolności:

- a) kwartalnych i miesięcznych standardowych produktów z zakresu zdolności – nie mniej niż 1 i nie więcej niż 1,5;
- b) dobowych i śróddziennych standardowych produktów z zakresu zdolności - nie mniej niż 1

i nie więcej niż 3 (w uzasadnionych przypadkach wartość mnożnika może wynosić mniej niż 1, ale więcej niż 0 oraz więcej niż 3).

Wartości mnożników ustalone w niniejszej informacji mieszczą się w dopuszczalnych przedziałach określonych w Kodeksie taryfowym i będą stosowane zarówno na punktach połączeń międzysystemowych jak i wewnętrznych połączonego systemu wejścia/wyjścia gazu ziemnego. Dzięki rezygnacji ze stosowania współczynników sezonowych w znacznym stopniu zbliżono się do rozwiązań stosowanych w Krajach sąsiednich.

Poziom mnożników pozwala Operatorowi na utrzymanie odpowiedniej proporcji między produktami długoterminowymi zapewniającymi Operatorowi stabilność przychodów a przez to możliwość realizacji inwestycji rozwojowych, a produktami krótkoterminowymi, które umożliwiają użytkownikom sieci bilansowanie swoich portfeli zakupowych.

Z uwagi na fakt, iż mnożniki stosowane dla produktów krótkoterminowych ustalane są w jednakowej wysokości dla wszystkich punktów wejścia i wyjścia, każdy z użytkowników sieci ponosi takie same opłaty za produkty krótkoterminowe niezależnie od dróg przesyłania gazu ziemnego. Biorąc pod uwagę powyższe nie występuje wpływ zastosowania mnożników na poziom subsydiowania skrósnego między użytkownikami sieci ani na przepływy transgraniczne.

W związku z faktem uwzględniania w kalkulacji taryfy mocy dla usług krótkoterminowych, ustalony poziom mnożników nie wpłynie na odzyskiwanie przychodu dozwolonego. W przypadku wystąpienia niedostatecznego lub nadmiernego odzyskania przychodu, zastosowany będzie mechanizm konta regulacyjnego, o którym mowa w art. 19 i 20 Kodeksu taryfowego.

Renata Mroczek
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

/podpisano elektronicznie/